

REPUBLIKA HRVATSKA
Trgovački sud u Zagrebu
Zagreb, Trg Johna Fitzgeralda Kennedyja 11

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Trgovački sud u Zagrebu, po sucu Jeleni Antičić Šego, u pravnoj stvari tužitelja SAVIA SISAK d.o.o. Sisak, Mihanovićeve obala 33, OIB: 55208846738, kojeg zastupa punomoćnik Željko Damjanac, odvjetnik u Požegi, Sv. Florijana 9, protiv tuženika VIDAR j.d.o.o., Sisak, Lađarska ulica 28D, OIB: 24822382802, radi proglašenja pljenidbe i prijenosa novčanih sredstava nedopuštenim i isplate stečenog bez osnove, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene 26. veljače 2024. u prisutnosti punomoćnika tužitelja i zastupnika po zakonu tuženika, s danom objave 9. travnja 2024.

p r e s u d i o j e

I. Proglašava se nedopuštenom ovrha izravnom naplatom pljenidbom i prijenosom novčanih sredstava temeljem zadužnice ovjerene kod javnog bilježnika Ivice Kraljičkovića dana 3. srpnja 2007. godine pod brojem OV-15498/07 radi namirenja tražbine u iznosu od 53.181.48 eura sa zakonskim zateznim kamata na taj iznos i troškovima prisilne naplate koja ovrha se vodi pred Financijskom agencijom temeljem zahtjeva za izravnu naplatu tuženika VIDAR j.d.o.o. Sisak OIB: 24822382802 protiv tužitelja SAVIA SISAK d.o.o. Sisak, OIB: 55208846738.

II. Nalaže se tuženiku isplatiti tužitelju iznos od 53.362,01 eura sa zateznim kamata tekućim od 19. siječnja 2024. do isplate, po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, u roku od 15 dana.

III. Nalaže se tuženiku naknaditi tužitelju trošak parničnog postupka u iznosu od 6.156,54 eura, sa zateznim kamata tekućim od 9. travnja 2024. do isplate, po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužitelj je podnio tužbu u kojoj navodi kako je zaključkom Općinskog suda u Sisku, poslovni broj Ovr-354/2023-4 od dana 27. srpnja 2023. upućen, u svojstvu ovršenika, da u roku od 15 dana pokrene parnicu radi proglašenja pljenidbe i prijenosa nedopuštenim protiv društva Vidar j.d.o.o., a iz razloga propisanih člankom 50. stavak 1. točka. 7., 9. i 11. Ovršnog zakona (112/12 – 114/22, u nastavku: OZ). Dana 14. lipnja 2023. tuženik je dostavio na FINA-u bjanko zadužnicu broj OV-15498/07 na kojoj je ovjeren potpis kod javnog bilježnika Ivice Kraljičkovića dana 3. srpnja 2007. Zaduznica je puštena na iznos od 53.181,48 eura/400.695,86 kn, te je na temelju tako puštene zadužnice FINA zaplijenila novčana sredstva ovršenika. Tužitelj ističe kako tuženik nema nikakvo potraživanje prema tužitelju, a način na koji je došao u posjed bjanko zadužnice iz 2007. godine pravno nije ispravan. Neovisno o tomu, s obzirom da je iz zahtjeva za izravnu naplatu razvidno kako se radi o bjanko zadužnici izdanoj 2007. na kojoj je ovjeren samo potpis tužitelja, i u kojoj tuženik nije naznačen kao vjerovnik, sve i da postoji bilo kakva tražbina tuženika prema tužitelju, pravo na naplatu putem bjanko zadužnice iz 2007. godine je u cijelosti zastarjelo. Navodi kako je tuženik predao na naplatu zadužnicu izdanu prije 1. siječnja 2011., čime zastara (nepostojećeg) duga po toj ovršnoj ispravi nastupa za pet godina. Navedena okolnost vidljiva je iz samog zahtjeva za izravnu naplatu te se poziva na pravno shvaćanje zauzeto na sjednici građanskog odjela Vrhovnog suda RH broj: Su-IV-4/18-17 od 19. studenog 2018., te je stoga, obzirom da je nastupila zastara, tuženik izgubio pravo zahtijevati ispunjenje bilo kakve obveze, a jer je tužitelj u žalbi nakon proteka roka istaknuo prigovor zastare, koji ovim putem ponavljano ističe. Samim time, u postupku izravne naplate ostvaren je žalbeni razlog propisan člankom 50. st. 1. t. 11. OZ-a.

Nadalje tužitelj u tužbi navodi kako ovrhovoditelj (tuženik) nije ovršenikov (tužiteljev) vjerovnik i nepostojanje tražbine – žalbeni razlog propisan čl. 50. st. 1. t. 7. OZ-a. Parnične strane nisu nikada bili u pravnom odnosu temeljem kojeg bi tuženik mogao isticati bilo kakvu tražbinu prema tužitelju, već upravo suprotno, povezane osobe tuženika (rodbinski i prijateljski) se nalaze u najmu nekretnine koja je u vlasništvu tužitelja, i stoga tužitelj ima potraživanje prema tuženiku, koje u ovom trenutku nije mjerodavno. Pravni posao temeljem kojeg je tužitelj izdao zadužnicu je Ugovor o dugoročnom kreditu broj 3246/07 od 2. srpnja 2007. sklopljen s pravnim prednikom J&T banke d.d., Varaždin, u kojemu ni na koji način nije kao jamac ili jamac plata bio određen tuženik. Uvidom u sve isprave dostavljene uz prijedlog ovrhovoditelja (ovdje tuženika) za određivanjem privremene mjere na Općinskom sudu u Sisku, tužitelj je došao do saznanja kako je tuženik mimo tužiteljeva znanja sklopio sa J&T bankom d.d., Varaždin, ugovor o pristupanju dugu i na temelju tog ugovora izvršio plaćanja nedospjelog kredita. Neovisno o tomu, nezakonitim postupanjem navedene banke, tuženik je došao u posjed zadužnica koje su u cijelosti zastarjele i pokrenuo postupak izravne naplate. Sukladno sadržaju određenom Zakonom o obveznim odnosima, ugovorom o pristupanju dugu treći stupa u obvezu prema vjerovniku da će ispuniti njegovu tražbinu prema dužniku. Samim time, bilo koji način na koji je tuženik došao do zadužnica, a bez znanja tužitelja, ne može biti osnova za to da banka preda tuženiku bjanko zadužnice jer tuženik nije jamac po izvornom ugovoru o kreditu koji je tužitelj sklopio sa pravnim prednikom J&T banke d.d., Varaždin. Temeljem navedenog ugovora o pristupanju dugu, J&T banka d.d., Varaždin, izdala je tužitelju potvrdu o tomu da je dug po Ugovoru o dugoročnom kreditu broj 3246/07 od 2. srpnja 2007. u cijelosti otplaćen. Zaključuje kako iako je zadužnica apstraktni pravni posao, ona nije

poklon nego je strogo vezana uz ugovor za koji je kao sredstvo osiguranja dana, pa je samim time i tražbina koja je osigurana zadužnicom u cijelosti prestala. U dopisu J&T banka d.d. obavještava tužitelja kako je dug po kreditu (sada br. 7020008965) u cijelosti zatvoren dana 31. ožujka 2023. Nakon dostavljene obavijesti o zatvorenom dugu, tužitelj je zatražio od J&T banke d.d. vraćanje zadužnice, no banka je nezakonito zadužnice predala Tuženiku.

Parnične strane nisu nikada bile u poslovnom odnosu temeljem kojeg bi tuženik mogao isticati bilo kakve zahtjeve prema tužitelju temeljem zastarjele zadužnice iz 2007. godine. Jedina pravna konekcija temeljem koje je banka nezakonito predala sredstva osiguranja (zadužnice) tuženiku je ugovor o pristupanju duga sklopljen između tuženika i J&T banke d.d., Varaždin, a što nikako nije osnova potraživanja prema tužitelju jer ovdje ne dolazi do zakonske subrogacije s obzirom da tužitelj na nikakvo pristupanje nije pristao, niti za to postoji bilo kakav pravni interes tužitelja. Stoga ne postoji tražbina tuženika prema tužitelju, a koja bi bila osigurana predmetnom zadužnicom.

2. Tuženik je podnio odgovor na tužbu u kojem osporava navode tužitelja te ističe kako je tuženik 16. veljače 2023. sa J&T bankom d.d. zaključio Ugovor o pristupanju dugu Savia Sisak d.o.o., Sisak prema J&T banci d.d. temeljem Ugovora o kreditu (i kasnijih aneksa, dopuna i sporazuma) iz 2007. u iznosu duga na dan sklapanja ugovora od 54.607,11 eura. Navedeni ugovor o pristupanju dugu zaključen je temeljem odredbe čl. 101. ZOO-a a za valjanost Ugovora o pristupu dugu ZOO ne traži niti informiranje dužnika niti njegovu suglasnost ili pristanak na pristupanje.

Navodi kako je na temelju ugovornog odnosa o pristupanju dugu te odredbi čl. 90. i 91. ZOO-a Vidar j.d.o.o. je sa J&T bankom d.d. sklopio Ugovor o zakonskoj subrogaciji duga Savia Sisak d.o.o. prema banci i o tome dobio Potvrdu o plaćanju duga u iznosu od 55.335,27 eura i stjecanju tražbine i svih sporednih potraživanja, a sve protiv dužnika Savia Sisak d.o.o.. Ističe kako istovremeno ZOO u čl. 81. (sporedna prava) definira što se smatra sporednim pravima uz glavnu obvezu, a naročito hipoteka, prava iz ugovora s jamcem, kamatama i sl. a za valjanost zaključenja naprijed citiranih pravnih poslova pristupanja dugu i subrogaciji ne traži nikakva informiranost niti suglasnost dužnika, a dužnik je zaštićen odredbom čl. 94. ZOO da prema ispunitelju ne može doći u teži položaj negoli je bio prema vjerovniku prije subrogacije. Istovremeno čl. 82. ZOO-a definira da za valjanost ugovora o ustupu tražbine nije potreban pristanak dužnika, a obvezu obavještavanja veže samo uz posljedicu (ne)informiranosti dužnika za slučaj ispunjenja starom vjerovniku, ako nije obaviješten. Zaključuje kako iz iznesenog proizlazi da je Vidar j.d.o.o. Sisak zakonito pristupio dugu i zakonito isti ispunio (zakonska subrogacija po čl. 91. ZOO), te da je po tom osnovu zakonito stekao potraživanje od Savia Sisak d.o.o., kao i sva sporedna prava iz Ugovora o kreditu iz 2007., te iz toga proizlazi postojanje odgovarajućeg pravnog obveznog odnosa između tuženog i tužitelja, kao i zakonitost potraživanja, te zakonitost stjecanja zadužnice kao sporednog prava iz ugovora. Činjenica da tuženik nije bio naznačen kao vjerovnik u izdanoj bjanko zadužnici nije pravno relevantna jer je status vjerovnika stekao subrogacijom, a što je sve regulirano odredbom čl. 214. – 2016. Ovršnog zakona o bjanko zadužnicama. Nakon izvršenog plaćanja po subrogaciji 31. ožujka 2023. i dobivanja Potvrde o plaćanju duga u iznosu od 55.335,27 eura Vidar j.d.o.o. Sisak dopisom od 3. travnja 2023. obavijestio Savia Sisak d.o.o. Sisak o isplati kredita prema banci, stjecanju potraživanja, prava na naplatu i svih ostalih sporednih prava sa Otplatnim planom u prilogu dopisa. Nakon proteka vremena neplaćanja uzastopne dvije rate kredita od strane Savia Sisak d.o.o. prema Vidar

j.d.o.o. Sisak, prema čl. 9. Ugovora o kreditu iz 2007. i čl. 2. Aneksa 2. Sporazuma od 04. prosinca 2013. Vidar j.d.o.o. Sisak je dopisom od 5. lipnja 2023. obavijestio Savia Sisak d.o.o. Sisak o otkazu kredita partija 3264/07 i kasnijih ugovora sa Vaba bankom d.d. Varaždin i odredio mu otkazni rok od 8 dana (u skladu sa Sporazumom) za isplatu kompletnog iznosa duga sa prijetnjom pokretanja postupka prisilne naplate protiv dužnika Savia Sisak d.o.o. Sisak i jamca platca Zorana Kovačića kod FINA Sisak.

U pogledu istaknutog prigovora zastare tražbine navodi kako nije bitan datum ovjere zadužnice, već datum (čl. 214 ZOO) kada protekne zakonom određeno vrijeme u kojem vjerovnik ima pravo zahtijevati ispunjenje obveze. A kada zastari tražbina tada zastarijeva i zadužnica, a ne obratno. Zaduznica ne zastarijeva samostalno, već prati sudbinu tražbine.

Tuženik nadalje navodi kako mu banka sporedna prava, pa i zadužnice, nije predavala po osnovi Ugovora o pristupu duga, već po Ugovoru o zakonskoj subrogaciji, a na temelju faktičnog plaćanja duga u iznosu od 55.335,27 eura, te pozivom na odredbe ZOO da u slučaju subrogacije platitelju pripadaju sva potraživanja i sporedna prava.

3. Podneskom od 31. siječnja 2024. tužitelj je obavijestio sud da je u međuvremenu ovrha prisilnom naplatom u cijelosti provedena 19. siječnja 2024. te je sukladno odredbi čl. 56. Ovršnog zakona ("Narodne novine" broj: 112/12, 25/13, 93/14, 55/16, 73/17 i 131/20; dalje: OZ). preinačio tužbeni zahtjev na način da uz postojeći zahtjev radi proglašenja ovrhe nedopuštenom postavlja i zahtjev radi povrata stečenog bez osnove provedbom osporavane ovrhe uključujući i naplaćene troškove postupka provedbe izravne naplate.

Prema odredbi čl. 56. st. 1. OZ-a ako se ovrha na temelju rješenja o ovrsi protiv kojega je podnesena žalba iz članka 52. i 53. stavka 1. ovoga Zakona provede prije nego što se glavna rasprava u prvostupanjskom parničnom postupku zaključi, ovršenik može do zaključenja glavne rasprave, i bez pristanka ovrhovoditelja kao tuženika, preinačiti tužbu tako što će zatražiti od suda da ovrhovoditelju naloži da mu vrati ono što je neosnovano stekao ovrhom te da mu naknadi štetu koju je zbog toga pretrpio, uključujući i troškove ovrhe u kojoj je ovrhovoditelj ostvario svoju tražbinu.

Tuženik se podneskom od 8. veljače 2024. očitovao na podnesak tuženika od 31. siječnja 2024. te ne spori procesno pravo tužitelja na preinaku tužbe.

4. Tijekom postupka sud je izvršio uvid u Specifikaciju uz zahtjev za izravnu naplatu po bjanko zadužnici br. OV-15498/07 od 14. lipnja 2023. (list 12 spisa), zahtjev za izravnu naplatu (list 13-14 spisa), Specifikaciju uz zahtjev za izravnu naplatu po bjanko zadužnici br. OV-10306/10 od 14. lipnja 2023. (list 16 spisa), zahtjev za izravnu naplatu (list 17-18 spisa), Obavijest Financijske agencije upućena Zoranu Kovačiću bez datuma (list 20 spisa), Obavijest Financijske agencije upućena ovdje tužitelju bez datuma (list 22 spisa) Žalba u predmetu Općinskog suda u Sisku (list 24-28 spisa), dopis J&T banke d.d. upućen Zoranu Kovačiću predmeta: Konačna otplata kredita od 5. travnja 2023. urudžbeni broj: 249/23 (list 29 spisa), dopis J&T banke d.d. upućen Savia Sisak d.o.o. predmeta: Konačna otplata kredita od 5. travnja 2023. urudžbeni broj: 248/23 (list 29 spisa), Ugovor o pristupanju duga od 16. veljače 2023. (list 31-33 spisa), Potvrdu J&T banke d.d. od 5. travnja 2023. (list 54-56 spisa), dopis ovdje tuženika upućen ovdje tužitelju i Zoranu Kovaču predmeta: obavijest o isplati kredita, stjecanju potraživanja, prava na naplatu i svih ostalih sporednih prava od 3. travnja

2023. (list 57 spisa), Plan otplate za partiju 7020008965 u valuti eur (list 58 spisa), dopis ovdje tuženika upućen ovdje tužitelju i Zoranu Kovaču predmeta: otkaz kredita partija br. 3264/07 od 02.07.2007. i kasnijih ugovora o kreditu sa VABA bankom d.d. Varaždin od 5. lipnja 2023. (list 59-60 spisa), Specifikacije izvršenja osnove za plaćanje od 31. siječnja 2024. (list 73-74 spisa), Pravno shvaćanje povodom dopuštenih revizija (list 75 spisa), Ugovor o dugoročnom kreditu zaključen između kreditora Vaba d.d. banka Varaždin, korisnika kredita SAVIA SISAK d.o.o. i založnog dužnika Jelovica d.d. Sisak broj računa: 2489004-1006755391, partija: 500160-6353, reg.br.ug.: 3246/07 od 2. srpnja 2007. te solemnizaciju istog (list 95-99 spisa), Prijevremenu konačnu otplatu kredita – informativni izračun (list 114 spisa).

5. Tijekom postupka tuženik je istaknuo prigovor stvarne nenadležnosti međutim njegov prigovor nije osnovan budući je odredbom čl. 34. b. toč. 1. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine", broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11, 25/13, 28/13, 89/14 i 70/19 - dalje: ZPP) propisano da trgovački sudovi u parničnom postupku u prvom stupnju sude u sporovima između pravnih osoba, u sporovima između pravnih osoba i fizičkih osoba koje obavljaju registriranu djelatnost ako se radi o sporu u vezi s njihovom djelatnošću, kao i između fizičkih osoba koje obavljaju registriranu djelatnost ako se radi o sporu u vezi s njihovom djelatnošću, ako nije riječ o sporovima u kojima prema ovom Zakonu uvijek sude općinski sudovi (članak 34. stavak 1.), odnosno ako nije riječ o sporovima za koje je zakonom utvrđena nadležnost nekoga drugog suda.

6. Nakon ocjene svakog dokaza zasebno i u njihovoj ukupnosti te na temelju rezultata cjelokupno provedenog postupka sukladno odredbi čl. 8. ZPP-a ovaj sud je ocijenio tužbeni zahtjev osnovanim.

7. Predmet spora je zahtjev tužitelja za proglašenjem nedopuštenim pljenidbe i prijenosa novčanih sredstava koju je Financijska agencija provela na temelju bjanko zadužnice broj OV-15498/07 te isplata iznosa od 53.362,01 eura radi povrata stečenog bez osnove provedbom osporavane ovrhe uključujući i naplaćene troškove postupka provedbe izravne naplate.

8. Među strankama nije sporno da je između tužitelja i prednika J&T banke d.d. (ranije Vaba d.d.) sklopljen Ugovor o dugoročnom kreditu broj 3246/07 2. srpnja 2007. na temelju kojeg je tužitelj kao osiguranje plaćanja banci izdao, između ostalog, i bjanko zadužnicu broj OV-15498/07, da je između tuženika i J&T banke d.d. sklopljen Ugovor o pristupanju dugu od 16. veljače 2023., da je tuženik podnio na naplatu bjanko zadužnicu broj OV-15498/07 na iznos od 53.181,48 eura.

9. Među strankama je sporna osnova tužbenog zahtjeva odnosno je li tuženik imao pravo protiv tužitelja pokrenuti postupak izravne naplate te je li tuženik pristupanjem dugu i isplati duga po ugovoru sa tužiteljevim vjerovnikom stekao prava iz tog pravnog odnosa prema tužitelju da bi time bio ovlašten tražiti ovrhu na temelju predmetne bjanko zadužnice, odnosno je li došlo do zastare potraživanja na temelju zadužnice.

10. Zaključkom Općinskog suda u Sisku, poslovni broj Ovr-354/23 od 27. srpnja 2023. tužitelj je upućen u roku od petnaest dana od dostave tog zaključak pokrenuti

parnicu radi proglašenja pljenidbe i prijenosa nedopuštenim iz razloga propisanog odredbom iz čl. 50. st. 1. toč. 7., 9., i 11. OZ-a.

Također valja napomenuti kako se proglašenje izravne naplate nedopuštenom može tražiti isključivo iz razloga zbog kojih je izjavljena žalba i uslijed kojih je isti upućen u parnicu.

11. U odnosu na istaknuti prigovor zastare prvenstveno valja reći kako je predmetna zadužnica izdana sukladno Ovršnom zakonu koji je u to vrijeme bio na snazi te zadužnica kao takva ima učinak pravomoćnog rješenja o ovrsi kad se na temelju nje traži zapljena tražbina dužnika po računu prema banci i njezin prijenos na vjerovnika.

Prema pravnom shvaćanju Vrhovnog suda Republike Hrvatske zauzetom na sjednici Građanskog odjela održanoj 19. studenog 2018. na tražbinu iz zadužnice koja je privatna isprava i na kojoj je potpis dužnika ovjeren kod javnog bilježnika prije 1. siječnja 2011. primjenjuje se opći zastarni rok od pet godina iz čl. 225. ZOO-a, a na tražbine iz zadužnice koje su solemnizirane primjenjuje se zastarni rok od 10 godina propisan odredbom čl. 233. ZOO-a. Međutim kada je zadužnica izdana prije roka dospijeca, zastarni rok počinje teći tek nakon dospijeca tražbine iz osnovnog pravnog posla.

Kako je tuženik zahtjev za naplatu na temelju bjanko zadužnice broj OV-15498/07 podnio 14. lipnja 2023. a između stranaka nije niti sporno da je na temelju predmetne bjanko zadužnice naplaćeno potraživanje koje je dospijevalo u dijelu tijekom 2023. i bilo je u dijelu dospjelo do podnošenja zadužnice na naplatu te u dijelu koje još nije bilo dospjelo, pa stoga nije niti osnovan tužiteljev prigovor zastare naplate po zadužnici jer nije protekao rok od 5 godina.

12. Uvidom u Ugovor o dugoročnom kreditu broj 3246/07 zaključen između kreditora Vaba d.d. banka Varaždin, korisnika kredita SAVIA SISAK d.o.o. i založnog dužnika Jelovica d.d. Sisak broj računa: 2489004-1006755391, partija: 500160-6353, reg.br.ug.: 3246/07 od 2. srpnja 2007. utvrđeno je da je tim Ugovorom korisniku kredita odobren kredit od 2.000.000,00 kn, sa namjenom za kupnju nekretnine u Sisku, Lađarska 28d, upisanoj u zk. ul. 147 k.o. Novi Sisak, kč. br. 718/9, ugovoren je rok otplate od 9 godina, a prvi anuitet dospijeva 31. kolovoza 2007. a posljednji 31. srpnja 2016. Na temelju navedenog kredita korisnik se za osiguranje naplate obvezao dostaviti dvije bjanko zadužnice na iznos 1.000.000,00 kn i jednu bjanko zadužnicu na iznos od 500.000,00 kn. Prema tome upravo jedna od predanih zadužnica je i zadužnica ovjerena kod javnog bilježnika Ivica Kraljičkovića dana 3. srpnja 2007. godine pod brojem OV-15498/07 a što između stranaka nije sporno.

13. Uvidom u sudski registar utvrđeno je da je rješenjem Trgovačkog suda u Varaždinu poslovni broj Tt-16/6064-2 od 2. siječnja 2017. upisana promjena tvrtke društva VABA d.d. banka Varaždin u J&T banka d.d.

14. Nadalje uvidom u Ugovor o pristupanju dugu od 16. veljače 2023. utvrđeno je da je isti sklopljen između J&T banka d.d. i tuženika kao pristupitelja. Prema odredbi čl. 1. ugovorne strane su suglasno utvrdile:

- da je 2. srpnja 2007. sklopljen Ugovor o dugoročnom kreditu broj 3246/07,

- da je 9. srpnja 2007. sklopljen Dodatak 1. Ugovoru o dugoročnom kreditu,
- da su 27. prosinca 2010. tužitelj kao korisnik kredita, založni dužnik i Zoran Kovač kao jamac platac sklopili Aneks 1. Ugovora o dugoročnom kreditu,
- da su 4. kolovoza 2020. korisnik kredita, Zoran Kovač kao jamac platac i društvo Mediterranico d.o.o. kao pristupatelj dugu sklopili Aneksa 2. Ugovora o dugoročnom kreditu,
- da su 10. veljače 2021. korisnik kredita, založni dužnik, Zoran Kovač kao jamac platac i društvo Mediterranico d.o.o. kao pristupatelj dugu sklopili Aneksa 3. Ugovora o dugoročnom kreditu.
- da su 10. srpnja 2012. banka, korisnik kredita, založni dužnik i Zoran Kovač kao jamac platac sklopili Sporazum o reguliranju međusobnih odnosa po Ugovoru o dugoročnom kreditu a 15. veljače 2013. Aneks 1. te 14. prosinca 2013. Aneks 2. tom Sporazumu,
- da su banka i društvo Mediterranico d.o.o. sklopili 1. prosinca 2015., Ugovor o pristupu dugu,
- da na dan 16. veljače 2023. ukupan iznos dugovanja po Ugovoru o kreditu s pripadajućim aneksima/sporazumima iznosi 54.607,11 eura, s time da nedospjela glavnica iznosi 50.166,70 eura, dospjela glavnica iznosi 3.692,43 eura, redovne kamate iznose 704,21 eura te zatezne kamate iznose 43,77 eura.

Nadalje prema odredbi čl. 2. Ugovora o pristupanju dugu tuženik, kao pristupatelj, obvezao se banci u smislu čl. 101. ZOO-a da će solidarno ispuniti njeno potraživanje prema korisniku kredita (tužitelju) iz Ugovora o kreditu s pripadajućim aneksima/sporazumima, te je tim ugovorom stupio u obvezu pored tužitelja, pod uvjetima utvrđenim Ugovorom o kreditu s pripadajućim aneksima/sporazumima. Člankom 3. Ugovora o pristupanju dugu tuženik se obvezao predati Banci zadužnicu na cjelokupni iznos tražbine iz članka 1. Ugovora o pristupanju, potvrđenu od javnog bilježnika, kao osiguranje potraživanja banke po tom Ugovoru.

15. Iz Potvrde J&T banke d.d. od 5. travnja 2023. proizlazi kako J&T banka d.d. potvrđuje da je 31. ožujka 2023. tuženik, kao solidarni dužnik po Ugovoru o dugoročnom kreditu broj 3246/07, a temeljem Ugovora o pristupanju dugu od 16. veljače 2023., izvršio plaćanje obveza po Ugovoru o kreditu u ukupnom iznosu od 55.335,27 eura, te je na tuženika u skladu s člankom 91. Zakona o obveznim odnosima, zakonskom subrogacijom, prešlo predmetno potraživanje J&T banka d.d. u navedenom iznosu, zajedno sa svim sporednim pravima. Potpisom Potvrde J&T banka d.d. je ovlastila tuženika da bez ikakve daljnje dozvole ili odobrenja, izvrši prijenos u odgovarajućim upisnicima i registrima, s imena J&T banka d.d. na svoje ime i u svoju korist instrumenata osiguranja, i to, između ostalih, i prava iz bjanko zadužnice dužnika SAVIA SISAK d.o.o. na iznos do 1.000.000,00 kuna, broj OV-15498/07, potvrđene od strane javnog bilježnika Ivice Kraljičkovića 3. srpnja 2007.

16. Prema odredbi čl. 101. Zakon o obveznim odnosima („Narodne novine“, broj 35/05, 41/08, 125/11, 78/15 i 29/18, 126/21, 114/22, 156/22 i 155/23 dalje: ZOO) ugovorom između vjerovnika i trećega, kojim se ovaj obvezuje vjerovniku da će ispuniti njegovu tražbinu prema dužniku, treći stupa u obvezu pored dužnika.

17. Dakle kod ugovora o pristupanju dugu dužnik se ne oslobađa obveze i njegov položaj se ne mijenja. Pristupatelj dugu nije s dužnikom u ugovornom odnosu u pogledu duga koji on duguje vjerovniku. On je u odnosu samo s vjerovnikom čiju

poziciju poboljšava (pojačava) jer ispunjenje jednu te istu obveze može zahtijevati od obojice. Dakle, i dužnik i sudužnik su u obvezi i odgovaraju vjerovniku potpuno samostalno i neovisno jedan od drugoga.

18. Nadalje prema odredbi čl. 90. st. 1. ZOO-a u slučaju ispunjenja tuđe obveze svaki ispunitelj može ugovoriti s vjerovnikom prije ispunjenja ili pri ispunjenju, da ispunjena tražbina prijeđe na njega sa svima ili samo s nekim sporednim pravima. Prema stavku 2. istoga članka vjerovnikova prava mogu prijeći na ispunitelja i na temelju ugovora između dužnika i ispunitelja, sklopljenog prije ispunjenja te u tim slučajevima subrogacija ispunitelja u prava vjerovnika nastaje ispunjenjem (st. 3.).

19. Nadalje odredbom čl. 91. ZOO-a regulirana je zakonska subrogacija prema kojoj kad obvezu ispuni osoba koja ima neki pravni interes u tome, samim ispunjenjem obveze na nju prelazi vjerovnikova tražbina sa svim sporednim pravima.

20. Dakle obzirom na sadržaj navedene odredbe čl. 91. ZOO-a razvidno je da kod ugovora o pristupanju dugu nije riječ o zakonskoj subrogaciji a ista nije niti predviđena odredbom čl. 101. ZOO-a kako je primjerice predviđeno kod cesije koja je regulirana odredbama čl. 80 i 81. ZOO-a. Naime treći nije s dužnikom u ugovornom odnosu pa ako podmiri dug vjerovniku, nema prava regresa prema dužniku ipso iure. Dakle konstatacija i potvrda banke u dijelu u kojem ista navodi da je došlo do zakonske subrogacije nisu ispravne. Stoga nisu osnovani navodi tuženika da mu je banka sporedna prava predala po „Ugovoru o zakonskoj subrogaciji“, a na temelju faktičnog plaćanja duga u iznosu od 55.335,27 eura.

21. Naime ako treća osoba želi povratiti što je ispunila vjerovniku (s kojim je sklopila ugovor o pristupanju dugu), tada joj vjerovnik mora prenijeti svoja prava koja je imao prema prijašnjem dužniku s naslova ugovorne personalne subrogacije. Dakle pristupatelj dugu koji podmiri dug vjerovniku namiruje se na osnovi ugovorne personalne subrogacije.

22. Međutim predmetnim Ugovorom o pristupanju dugu niti jednom odredbom stranke nisu ugovorile prijenos sporednih prava sa dužnika korisnika kredita, ovdje tužitelja, na tuženika pa da bi se eventualno radilo o ugovorenoj subrogaciji u smislu odredbe čl. 90 ZOO-a.

23. Slijedom navedenog tuženik kao ovrhovoditelj nije bio ovlašten tražiti ovrhu na temelju ovršne isprave odnosno predmetne zadužnice protiv tužitelja kao ovršenika stoga je ostvaren žalbeni razlog iz odredbe čl. 50. st. 1. točka 7. OZ-a pa je stoga odlučeno kao pod točkom I. izreke.

24. Prema odredbe čl. 1111. ZOO-a kad dio imovine neke osobe na bilo koji način prijeđe u imovinu druge osobe, a taj prijelaz nema osnove u nekom pravnom poslu, odluci suda, odnosno druge nadležne vlasti ili zakonu, stjecatelj je dužan vratiti ga, odnosno, ako to nije moguće, naknaditi vrijednost postignute koristi.

25. Uvidom u specifikaciju izvršenja osnove za plaćanje OV-15498/07-Z009 Financijske agencije od 31. siječnja 2024. (list 73 spisa) utvrđeno je da je po predmetnoj ovrsi tuženik naplatio iznos od 53.181,48 eura na ime glavnice a na ime troška iznos od 265,45 eura, odnosno ukupno 53.446,93 eura dana 19. siječnja 2024.

Dakle iz navedenog je utvrđen ukupni iznos koji je prema ocjeni ovoga suda tuženik stekao bez osnove budući predmetna ovrha nije dopuštena iz prethodno navedenih razloga te je stoga na temelju odredbe čl.1111. ZOO-a odlučeno kao pod točkom II. izreke.

26. Prema odredbi čl. 29. st. 2. ZOO-a stopa zateznih kamata na odnose iz trgovačkih ugovora i ugovora između trgovca i osobe javnog prava određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanje kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za pet postotnih poena, a u ostalim odnosima za tri postotna poena.

Kako u predmetnoj pravnoj stvari odnos tužitelja i tuženika ne predstavlja trgovački ugovor jer predmet spora nije zahtjev za isplatu na temelju njihovog ugovora, već za zahtjev za povrat stečenog bez osnove to se primjenjuje kamatna stopa za ostale odnose a koju tužitelj u konkretnoj pravnoj stvari potražuje od 19. siječnja 2024. kao dana kada je kako mu je ista i dosuđena.

27. Odluka o troškovima parničnog postupka temelji se na odredbama čl. 154. st. 1. i čl. 155. ZPP-a te Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika, ("Narodne novine" broj 142/12, 103/14, 118/14, 107/15, 37/22, 126/22 i 138/23, dalje: Tarifa).

Prema tome tužitelju su priznati troškovi sastava prigovora na prijedlog za izravnu naplatu u iznosu od 1.000,00 eura (Tbr. 11/1 Tarife), sastava tužbe u iznosu od 1.000,00 eura (Tbr. 7/1 Tarife), sastava podneska od 31. siječnja 2024. u iznosu od 1.000,00 eura (Tbr. 8/1 Tarife) i zastupanja na ročištu 26. veljače 2024. iznosu od 1.000,00 eura (Tbr. 9/1 Tarife), što uvećano za trošak PDV-a (Tbr. 42 Tarife) ukupno iznosi 5.000,00 eura .

Tužitelju je priznat trošak sudske pristojbe na tužbu i presudu u iznosu od po 578,27 eura sukladno Zakonu o sudskim pristojbama ("Narodne novine", broj: 118/18) i Uredbi o Tarifi sudskih pristojbi ("Narodne novine", broj: 53/19). Tužitelju su u smislu odredbe čl. 151. st. 3. ZPP-a na trošak priznate i zakonske zatezne kamate koje teku od presuđenja do isplate.

Slijedom navedenog ukupni parnični trošak priznat tužitelju iznosi 6.156,54 eura kako je i odlučeno pod točkom III. izreke.

Zagreb, 9. travnja 2024.

Sudac:
Jelena Antić Šego

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka može podnijeti žalbu Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske u roku 15 dana od dana ročišta na kojem se presuda objavljuje ako je stranka bila uredno obaviještena o ročištu za objavu presude,

odnosno u roku 15 dana po primitku presude ako stranka nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje.

Žalba se podnosi putem ovog suda u dva primjerka za sud i po jedan za svaku protivnu stranku.

Broj zapisa: **9-30866-1790d**

Kontrolni broj: **0e64d-5e233-33388**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=JELENA ANTONIĆ ŠEGO, L=ZAGREB, O=TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.